

ASTRÁLEK A PLANETA MOUDROSTI

1. TRANSFORMAČNÍ POHÁDKA

Kateřina Bromová a Josef Lohacz
ilustrace Radka Ulrichová

UKÁZKA ZDARMA

Jednoduše transformační

OBSAH

Poděkování a věnování.....	4
Tvorba planety.....	7
Astrálek a jeho nový domov.....	10
Jak funguje moje tělo?.....	24
Veškerenstvo.....	38
Zkouška v dobrodružném lese.....	49
Používáme energii.....	78
Astráلكova první mise.....	93
Zpět na planetě Moudrosti.....	119
Cvičíme s Astráلكem.....	124
Rada Starších a Astráلكův úkol.....	132
Bonusová kapitola:	
Jak Astrálek našel mluvící kámen.....	144

XXX OBSAHUJE UKÁZKA

XXX NEOBSAHUJE UKÁZKA

PODĚKOVÁNÍ A VĚNOVÁNÍ

Tímto chceme vyjádřit svou vděčnost za pomoc při tvorbě knihy.

Děkujeme vesmíru, že nám poskytl příležitost šířit skrze pohádku moudrost a lásku. Děkujeme, že nám k tomu dal dobré podmínky a podporoval nás na naší cestě. Děkujeme, že nás vedl a kdykoli jsme si s něčím nevěděli rady, poslal nám pomocníka.

Moc děkujeme našim rodinám, které nás na naší cestě také podporovaly, a děkujeme i za jejich občasný skepticismus, který nás posouval správným směrem.

Velké díky patří Vaškovi (Catharine báječný muž), který pro našeho hlavního hrdinu vymyslel úžasné jméno. Velké díky patří i Stáně Mrázkové, která nám pomohla skrze její on-line program Podnikání z pláže s různými aspekty knihy. A pokračujeme dále: musíme poděkovat také úžasné češtinářce Jolče, která nám ráda opravila gramatiku a jiné chyby. Úžasnou práci odvedla

i naše grafička Radka Ulrichová, které tímto chceme taky moc poděkovat. Děkujeme také za to, že nám píšete své postřehy a všemožné připomínky, za ty jsme moc rádi. A v neposlední řadě, i když nakonec, děkujeme vám čtenářům, že jste si zakoupili knihu „Astrálek a planeta Moudrosti“, že chcete dát svým dětem kvalitní zábavu a něco víc, než to, co se mohou dozvědět z televize. Za to vám patří velké díky, bez vás bychom nemohli tvořit, šířit moudrost a lásku. Jste to právě vy, kdo se veze na transformační vlně a kdo tuto vlnu rozšiřuje. Díky vám můžeme transformovat celý svět. DĚKUJEME.

Tento příběh s radostí věnujeme matce Zemi a jejím dětem.

TVORBA PLANETY

Právě k vám přilétá příběh z našeho vesmíru, který žije ve smíru. Příběh, který pojednává o všem možném i nemožném, blízkém i dalekém.

Kdysi dávno se velmi moudré duše rozhodly, že si stvoří vlastní planetu. Nabyly božského vědomí a chtěly si vytvořit svět, kde budou sdílet tuto moudrost a odkud tuto moudrost budou předávat dál. Začal proces tvoření přenádherné planety plné moudrosti a radosti. Tito bohové vytvořili kruh tvorby, kde každý postupně přidal část své vize, a tyto části se spojily v jednu uprostřed onoho kruhu.

Planeta byla zčásti hotová, v ten okamžik se vize zvětšila a zhmotnila. Vznikla zcela nová planeta. Planeta, kterou dnes nazýváme Moudrá.

Proces ale ještě zdaleka nekončil, dalším krokem pro bohy bylo vytvoření těla, ve kterém se mohli na planetě pohybovat.

V novém těle se snesli na planetu a tam prostřednictvím divokého tance začali tvořit rytmus planety Moudrosti. O tom, jak planeta a těla bohů vypadala, si povíme v průběhu příběhu.

Bytosti, ke kterým se dostala zpráva o tvorbě nové planety, se zaradovaly a zatoužily na ní žít. Rozhodli se pro pobyt na této nové planetě, opustit své dosavadní prostředí a být součástí planety Moudrosti.

„Každý, kdo se rozhodne zde žít, je vítán,“ rozhodli bohové. „Projde procesem začlenění a poté zkouškou v dobrodružném lese. Když uspěje, může odtud létat všude po vesmíru a pomáhat ostatním k dosažení absolutního vědomí společně se svou galaktickou rodinkou.“

A tak se už miliony let inkarnují duše na tuto planetu a odtud pomáhají a prožívají dobrodružství. Já vám budu vyprávět příběh o jedné dušičce, která si říkala Astrálek.

ASTRÁLEK A JEHO NOVÝ DOMOV

Astrálekův poslední pobyt byla planeta Země. Byl už unavený z toho, jak lidé žijí. Jak moc ospalí jsou a nechce se jim probudit do moudrosti.

Po smrti se Astrálek objevil na meziživotní stanici, kde nějaký čas pobýval, aby se rozhodl, jaký bude jeho další život. Na této stanici se nachází obrovské planetárium, ze kterého si Astrálek vybíral planetu. Nejdříve Astrálka zaujala Andělská planeta. Představa, že by se sám mohl stát Andělem, ho vzrušovala, ale o trochu dál si povšiml jedné planety, která splňovala všechna jeho očekávání. Bylo to přesně to, po čem toužil.

„Haló, haló snažím se navázat kontakt,“ volal.

„Ano, slyšíme tě. Jaké je tvé přání?“

„Rád bych se podíval k vám na planetu a prožil zde další život.“ „Zajisté, posíláme ti,

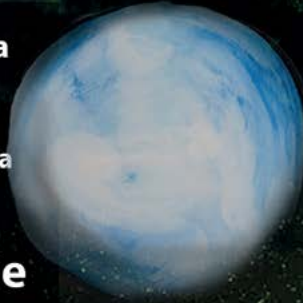
Andělská planeta

Teplota: 20°C

Povrch: mlha, oblaka

Voda: 80 %

Žít zde

Planeta Moudrosti

Teplota: 30°C

Povrch: lesy, louky

Voda: 50 %

Žít zde

jak vypadá tělo, ve kterém se zde budeš pohybovat. Po jeho načtení ti ukážeme místo, kam se vtělíš. Poté se tě ujme tvůj průvodce a ukáže ti, jak dál.“

„Děkuji.“ Zachytil obraz těla a pomocí myšlenky si jej vytvořil. Pomalu se vtěloval na určené místo.

Na planetě Moudrosti to vypadá krásně. Všude je příroda a žádné domy. Rostliny s bytostmi komunikují a pohybují se, jak se jim zachce. Mění své barvy a rozměry podle svých momentálních představ. Tím pádem se planeta neustále mění. Každým okamžikem je jiná, každý okamžik je zde unikátní. Nic nejde prožívat dvakrát.

Bytostem se zde říká Moudráci, pohybují se, jak chtějí. Přenáší svá těla pomocí myšlenky, takže nepotřebují auta ani silnice. Všichni jsou jedna velká rodina. Neškatulkují se do malých baráček ani netvoří osady a vesnice. Každý odpočívá tam,

kde chce. Je zde vždy ideální teplota, takže se nemůže stát, že by je v noci probudila zima nebo déšť. Jediné, co tu připomíná dům, jsou centra pro nově příchozí.

Na louce obklopené stromy, jsou barevné plošiny, na kterých se nově příchozí vtělují. Okolní příroda je sice barevná, ale ne natolik, aby nové oslnila. Převtělování je přece jenom proces, který je náročný, a je po něm potřeba hodně odpočívat. Příroda to ví, a proto se vždy uspořádá tak, aby to novému bylo příjemné.

Takový nově příchozí je nejdříve uzavřen v bublině své představy, která se pozvolna proměňuje do reality tak, aby to nebyl pro něj šok.

Když Astrálek poprvé otevřel své nové oči, stromy okolo něj se zazelenaly, přilétly sem rostliny, které připomínaly rostliny na planetě Zemi. Vědomí planety znalo, kde Astrálek strávil poslední život, ulehčilo mu tedy přesun svou podobou. Podíval se udiveně na své nové tělo.

„Budu si chvilku zvykat, ale už teď se v něm cítím báječně,“ byla jeho první slova.

Na plošině, kde Astrálek stál, bylo velké zrcadlo. To proto, aby se každý nově příchozí mohl podívat, jak mu to sluší.

Astrálek v zrcadle spatřil své nové tělo v plné kráse. Bylo celé fialové, měl dlouhé vlasy plné copánků, spletců a korálků. Byl vysoký a měl dlouhé ruce a nohy, nad zadečkem na něj číhalo překvapení. Ocásek. Na jeho konci byly také copánky. Okolo pasu měl omotanou hnědou sukni z čehosi neznámého. Po celém těle měl obrazce, bylo to mistrovské dílo. Zahýbal ušiskama, která byla do špičky. Ještě si stihl povšimnout svých oranžových očí a vtom se před ním někdo zjevil.

„Vítej, Astrálku,“ přivítal ho jeho průvodce. „Jmenuji se Tao a budu ti oporou na tvé cestě.“

„Jsem rád, že jsem zde, má poslední zastávka na planetě Zemi mě vyčerpala, a proto se těším, až tady naberu energii a taky na nové putování.“

„To určitě ano, ale nespíchej, nejdříve si odpočiň, zvykni si na své nové tělo a nové prostředí. Příroda ví, co potřebuješ, a už teď ti tvoří ty nejpohodlnější podmínky. Až budeš připravený, začneme s prohlídkou a já tě seznámím se vším, co budeš potřebovat v životě na této planetě.“

Jeho průvodce byl na planetě již dlouho a znal vše dokonale. Věděl, že bude Astrálek, ostatně jako všichni noví, velmi zvědavý, ale někdy je lepší zvědavost utlumit a poslechnout své tělo, které jasně ví, kdy odpočívat a kdy se hýbat.

„Pojďme hned, prosím, nemůžu se dočkat,“ žadonil Astrálek.

„Jak chceš, posadíme se u potoka v trávě, uvidíš, jak se budeš cítit, a to rozhodne, jak budeme pokračovat.“

Astrálek nadšeně souhlasil.

„Pojď opatrně a pomalu, není třeba myslet na to, abys chodil, mluvil, dýchal, ale když tomu věnuješ pozornost, přirozeně se změní rytmus.“

„Opravdu, ale chodí se mi lehce, mám pocit, že spíš poletuji.“

„To proto, že tvá mysl není uzemněná, není zcela propojená s planetou, ještě lítáš v oblacích. Zkus věnovat svou pozornost tomu, jak chodíš, trávě, po které jdeš, prociť každý krok, každé stéblo, poděkuj mu a vyjádři ve svém srdci vděčnost a lásku.“

Astrálek to začal postupně zkoušet. V tu ránu mu bylo jasné, že to tak jednoduché opravdu není a že bude rád, když dneska dojde na blízké místo k potoku. Čím víc se však soustředil na lehkost svého těla, tím rychleji a jednodušeji mu všechno šlo.

Netrvalo dlouho a došli ke krásnému potoku. Samotná chůze mu dodávala sílu, cítil spojení s každým stéblem trávy, také začal pociťovat velkou radost, že může po této trávě chodit. I ona byla šťastná.

Když šli spolu s průvodcem k potoku, Astrálek si povšiml, že pod průvodcovýma nohama se tráva mění. Každým krokem jiná barva. „Jak to, že pod tvýma nohama je tráva barevná a u mě je stále zelená?“ „To proto, že s ní komunikuji, ráda mění své barvy a vjemy podle mé nálady a mých přání. Rozvíjí to její možnosti a mě těší, že žijeme ve vzájemné harmonii. Takto se zde mění všechny rostliny, učí se od nás různé variace a hrají si s nimi. Mám rád barvy, tráva to ví, tak mi je sama vytváří,“ pousmál se průvodce.

„A kdy to bude dělat i tráva pode mnou?“

„Až přijde ten správný čas. Posadíme se a já ti chvilku budu vyprávět.“

Posadili se na krásné místo u potoka. Na straně průvodce byl potok zelenomodrý, tráva byla růžová a stromy měnily své tvary a barvy každou chvilkou. Když začal vyprávět, příroda se uklidnila. Na straně Astrálka byl potok modrý, stromy a tráva zelené, přesně tak, jak to známe z naší planety.

„Každý den se budeme učit nové věci. Teď tě seznámím s harmonickým řádem. Podobně jako na tvé minulé zastávce se i zde odpočívá v podobě spánku. Tvá duše odletí do vesmíru a putuje si, kde chce. To také děláme za bdělého stavu, ale nejen že cestujeme, ale také pracujeme, rozšiřujeme moudrost všude, kde je vítána. Ve spánku si jen tak hrajeme a necháme tělo, aby si odpočinulo a nabralo potřebnou energii pro pohyb.

O vtělování se do jiných těl a cestování v našem těle budeme hovořit příště, teď zpět k našemu režimu. To, kdy tvé tělo potřebuje odpočinek, víš jen ty.

Neexistuje žádný vymezený prostor, kdy se má přesně spát. Musíš se ale naučit velmi dobře komunikovat se svým tělem, abys nepřetáhl jeho možnosti, nebo naopak mu nedával víc, než potřebuje, oba extrémů ho vyčerpávají a hůře se s ním poté pracuje.

Když pocítíš, že jsi unavený a chtěl bys jít spát, vybereš si místo, kde se ti líbí. V hlavě si vymyslíš prostředí, ve kterém se ti bude nejlépe odpočívat. Ono se poté před tebou vytvoří, podobně jako se pode mnou zbarvuje tráva. Když budeš chtít méně světla, poprosíš planetu a ona pro tebe vytvoří vše potřebné.

Pojďme si to vyzkoušet. Zavři oči a ponoř se hluboko do svého těla. Uvědom si svůj dech Rozšiř ho do každé buňky ve svém těle, procit' je a poděkuj jim. Zeptej se, jak se jim daří, co potřebují teď v tuto chvíli.“

„Jsou unavené, zvykají si na mou duši a na celou planetu. Jsou šťastné a říkají, že bude potřeba brzy dočerpát síly.“

„Přesně, takhle se s tělem komunikuje, někdy se může stát, že ho slyšíš jen opravdu slabě, ponoř se tedy více do sebe a dej mu čas. Až zde budeš déle, tělo bude více zvyklé a nebude potřebovat tolik spánku jako teď. Nespěchej na něj. Přece jenom, odvádí pro tebe kus práce. Můžeš to přirovnat k lidskému tělu. Když se narodí, miminka pořád jen spinkají. Jak rostou, potřebují spát méně a méně, staří lidé spí jen málo, to ostatně můžeš potvrdit, že?“

„Ano, přemýšlím nad tím, že takhle by se dalo komunikovat i s lidským tělem, život by pak byl mnohem jednodušší. Nechápu, proč mě to nikdo nenaučil, když jsem byl malý, vše by mi pak šlo lépe. Často jsem se přetahoval, chodil jsem spát, když jsem chtěl já a ne mé tělo, chtěl jsem po něm výkony, na které nestačilo, tlačil jsem ho do aktivit, když se mu nechtělo, dával jsem mu potravu, když ji nepotřebovalo. Myslel jsem, že když žiju, jak chci já, je to v pořádku.“

„Vím, ale dnes už se to na Zemi učí. Těla se radují. To, že je neposloucháme a nekomunikujeme s nimi, vede k oslabení a k nemocem. Lidi se diví, že jim těla neslouží, jak chtějí, ale tím se teď nebudeme zabývat.“

Od nás na Zemi cestuje spousta Moudráků a učí lidi, jak žít. Ostatně předpokládám, že i ty se tam časem budeš chtít vydat, že?“

„Určitě, tak rád bych lidi probudil k větší moudrosti a navštívil všechny kontinenty. V zajetí svých myšlenek jsem ani neprocestoval celou planetu.“

„Teď k tomu budeš mít příležitost, ale pamatuj, vždy dáváme učení jen těm, kdo ho chtějí. Nikdy nic nikomu nevnucujeme násilím, stejně by to nepřijal, když není připraven.“

„Ano, to už teď taky vím, to je další velký problém u lidí. Chtějí, aby všichni okolo nich měli stejný názor jako oni,“ přitakal Astrálek.

„Dost už teď o planetě Zemi. S tělem už komunikovat umíš, víš, že je unavené, a proto ti nechám čas a prostor pro odpočinek. Až budeš připraven, začneme s dalším učením,“ řekl průvodce. „Podobně jako s tělem komunikujeme i s prostorem, zavři oči a zkus se na něj napojit. Poté ho požádej, oč chceš.“

Astrálek poděkoval průvodci a rozloučil se s ním. Zavřel oči, uvelebil se pod mohutným stromem a požádal ho, ať z něj napadá listí, pod kterým se může schoulit. Chvíli trvalo, než strom vyprodukoval listí, které by mohlo spadnout, ale přeci. Vlezl si pod něj a byl spokojený. Připomínalo mu postel a peřinu, kterou tak dlouho používal. Schoulil se do klubíčka a usnul.

- ⓐ Tato krátká ukázka končí, ale příběh teprve začíná. Na webu www.astralek.cz najdete pokračování příběhu a mnohem více
- ⓐ Budeme vděční, když nám zanecháte na webu vzkaz, jak se vám ukázka líbila
- ⓐ Jsme rádi, že jste si ukázkou přečetli, protože vám otevírá dveře do nového světa plného moudrosti a radosti :-)
- ⓐ Na našem webu také najdete pozitivní zpravodajství, skrze které k vám šíříme dobré zprávy
- ⓐ Pokud již teď víte, že chcete celou verzi knihy, stačí kliknout na tlačítko níže a je to :-)

KOUPIT NYNÍ